

commissjonen, hvorved Enhver især bliver dømt af sine Medborgere, som kjende ham nøie, skulde finde Fornøielse i at ansætte Folk for høit. Jeg troer vel, at Commissjonen vil i de Tilfælde, hvor den er nødsaget til at tage Bestutning, sørge for, at Folk ikke blive ansatte for lavt; men jeg troer paa den anden Side ikke, at man behøver at frygte for, at der hos vedkommende Commissjoner vil være en Stræben efter at ansætte Folk for høit. Der er ikke gjort noget bestemt Forslag af de ærede Rigsdagsmænd, som derom have yttret sig, til at sætte noget Andet istedetfor Eden og de andre strange Midler, som paapeges i Udkastet. Dette undrer mig heller ikke, da Sagen nu kun befinder sig ved 1ste Behandling; det skulde være mig kjær, om nogen Rigsdagsmand kunde opstille Noget, som kunde afløse de strange Midler, som i Lovudkastet ere foreslaaede; jeg tvivler imidlertid derom, og naar jeg skal domme efter de Antydninger, som foreløbig ere skeete, navnlig Henviisningen til den hidtidige Pigning efter Formue og Leilighed, saa forøges rigtignok min Tvivl: thi den hidtidige Pigning efter Formue og Leilighed har i en væsentlig Grad været en Pigning efter Leilighed, og har ikke i mindste Maade lignet Noget, som kunde kaldes en virkelig Indkomstskat (En Stemme; Næringskstat.) Jeg synes, jeg hørte en æret Taler nævne Ansættelse til Næringskstat; det i den Henseende hidtil Gjældende er virkelig ikke tilstrækkeligt; det lader sig nogenlunde gjøre, uagtet det er vist, at det har været forbundet med store Ufuldkommenheder, at sætte en næringsdrivende Borger i Skat i Forhold til hans Nærings Størrelse i Sammenligning med andre næringsdrivende Borgere, men dette lader sig paa ingen Maade anvende paa de mange forskellige Classer af Borgere, som vilde være at ansætte til Indkomstskat. Der vil være Mange, om hvis Ansættelse til Indkomstskat der vil være Spørgsmaal, med Hensyn til hvis Formuesforfatning man vil mangle ethvert andet ydre Moment, end i det Høieste deres præsumptive Levemaade, for derefter at kunne ansætte Skattebeløbet, og dette vil navnlig i Kjøbenhavn frembyde de største Banffeligheder. Jeg skal ogsaa bemærke, at saa godt som alle Indkomstskattelove fordre Selvangivelse, og

egentlig talt dreier Spørgsmaalet sig derom, om man vil holde fast paa, ved en Indkomstskats Indførelse her i Landet, at basere det Hele paa Borgernes Selvangivelse, eller om man i det Sted, saaledes som nogle enkelte Indkomstskattelove have gjort, men ingenlunde Fleertallet, vil overlade Commissjonerne at ansætte Borgerne til Skat saaledes som de bedst kunne. Alle, som have havt Leilighed til at drøfte denne Sag, have været enige deri, at det vil være nødvendigt efter vore Forhold at holde fast ved en Selvangivelse, hvilken ogsaa finder Sted i England. At det kan være forbundet med Banffeligheder og være ubehageligt for den arefjære og samvittighedsfulde Mand, at skulle saaledes paa Tro og Love og i fornødent Fald under Guds Tilbud opgive sine Indtægter, eller at han mulig kunde meget imod sin Villie glemme Noget, det er vist; men man maa dog derved erindre, at en saadan Indtægtsangivelse ingenlunde skeer paa staaende Fod; Enhver faaer sin Blanqvæt og har rundelig Tid til at estertænke Indholdet af denne Blanqvæt og den Lov, den knytter sig til, og jeg skulde troe, at enhver Mand, som, efterat en saadan Lov er givet, maa søle sig opfordret til nøie at overveie sin Stilling til Fædrelandet, ogsaa, i Erkjendelse af Nødvendigheden, maa søle sig opfordret til saa nøie som muligt at komme Lovens Bestemmelser imøde. Jeg troer derfor ikke, at man fordrer formeget, naar man fordrer, at Borgernes Angivelse skal skeer med den størst mulige Nøiagtighed, og den samvittighedsfulde Mand, som i den Grad er uvidende om, hvorledes han i det sidstforløbne Aar har stillet i det, saa at han aldeles ikke kan finde ud af at opgive sine Indtægter, har det meget simple Mittel at møde for Commissjonen og under Veiledning af Commissjonen at dictere det Nødvendige til Udfyldning af Blanqvættens enkelte Rubrikker; han vil da, hvor han i sin Samvittighedsfuldhed maa være Tvivl, finde tilstrækkelig Veiledning af Commissjonen, i alt Fald til at ansættes for høit. Jeg indrømmer iøvrigt gjerne, at det første Indryk, det maa gjøre, naar man tager en saadan Indkomstskattelov for sig, i et Land, hvor noget Pignende hidtil ikke har været gjældende, er en vis modstræ